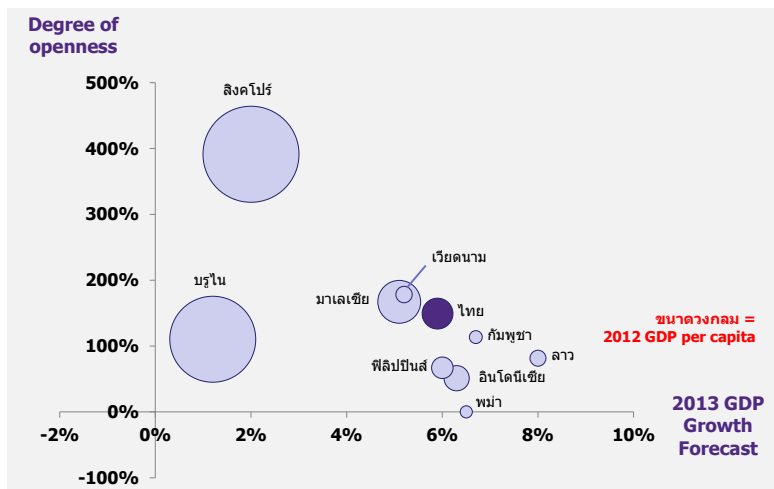

2013 GDP Growth Forecast	5.1%
2012 GDP per capita (PPP)	USD 5,389
Degree of Openness (Foreign trade to GDP)	149%

ประเทศไทย...จุดเด่น จุดด้อย และข้อจำกัดที่รอการปลดล็อก

เผยแพร่ในนิตยสารการเงินธนาคาร ฉบับเดือนมิถุนายน 2556

ประเทศไทยฟื้นตัวจากวิกฤติต้มยำกุ้งและรอดตัวจากวิกฤติเศรษฐกิจโลกมาได้ด้วยดีด้วยจุดเด่นสำคัญคือ ศักยภาพในการเป็นครัวของโลก และความสามารถในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศในสองอุตสาหกรรมสำคัญคือยานยนต์และชิ้นส่วน และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ จนกลายเป็นฐานการผลิตที่แข็งแกร่ง แต่การจะเลื่อนขึ้นไปสู่ระดับต่อไปจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและปัจจัยสนับสนุนต่างๆ ให้เอื้ออำนวยมากขึ้น ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐาน ปัจจัยแรงงานและศักยภาพในการวิจัยและพัฒนา เช่นเดียวกับภาคบริการที่แม้ดูเหมือนว่าคนไทยจะได้เปรียบค่อนข้างชัดเจนอย่างเช่นในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แต่ก็กำลังเผชิญกับการแข่งขันที่สูงขึ้นจากเงินทุนต่างชาติที่เข้ามาพร้อมกับเทคโนโลยี

เศรษฐกิจของไทยหลังฟื้นตัวจากวิกฤติต้มยำกุ้งเป็นต้นมาเติบโตด้วยแรงผลักดันจากภาคอุตสาหกรรมเป็นหลัก โดยในช่วงปี 2000-2010 (ไม่คำนวณรวมปี 2011 เนื่องจากเป็นปีที่เกิดมหาอุทกภัย) ภาคอุตสาหกรรมซึ่งรวมภาคการผลิตเหมืองแร่ และการก่อสร้างนั้น เติบโตเฉลี่ยปีละประมาณ 5.1% ในขณะที่ภาคเกษตรและภาคบริการเติบโตเฉลี่ย 2.5% และ 4.6% ตามลำดับ แต่ภาคเกษตรได้รับผลดีเพิ่มเติมจากราคาสินค้าเกษตรที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นมากในช่วงปีดังกล่าว ซึ่งทั้งหมดนี้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของไทยนั้นมีสัดส่วนของภาคบริการลดลงจากราว 57% ในปี 2000 เหลือเพียง 52% ในปี 2010 สวนทางกับภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรมที่มีสัดส่วนใน GDP (ณ ราคาปัจจุบัน) ของไทยเพิ่มขึ้นจาก 34% และ 9% เป็น 37% และ 11% ตามลำดับในช่วงเวลาเดียวกัน

แม้สัดส่วนภาคบริการจะลดลง แต่ความสามารถหลักอย่างหนึ่งของประเทศไทยก็ยังอยู่ในภาคบริการซึ่งค่อนข้างโดดเด่นเมื่อเทียบกับประเทศในอาเซียน ก็คืออุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการด้านสุขภาพ การหลั่งไหลเข้ามาของนักท่องเที่ยวต่างชาติและคนไข้ต่างชาติ รวมถึงกระแสใหม่ที่จะไม่เคยนึกถึงในอดีตอย่างเช่น การเข้ามาจัดงานแต่งงานในประเทศไทยของชาวอินเดีย เป็นลักษณะที่ยืนยันความน่าดึงดูดของประเทศไทยในฐานะแหล่งท่องเที่ยวและการให้บริการรักษาพยาบาลดูแลสุขภาพได้เป็นอย่างดี ซึ่งจุดเด่นและข้อได้เปรียบที่สำคัญคือสถานที่

ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม ความคุ้มค่าด้านราคา และจิตใจบริการ โดยทั้งสามจุดเด่นล้วนเป็นลักษณะเฉพาะของประเทศไทยและคนไทย แต่ปัจจุบันก็มีแนวโน้มเผชิญกับการเข้ามาแข่งขันของเงินทุนต่างชาติมากขึ้นจากการเปิดเสรี ดังนั้น แม้จะเป็นภาคบริการที่ได้เปรียบจากทักษะของคนไทย แต่ทุนต่างชาติที่อยากเข้ามาก็มาพร้อมกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ช่วยเพิ่มมูลค่าของการบริการไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการจองห้องพักออนไลน์ การพัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับบริหารจัดการโรงแรมให้มีประสิทธิภาพ เป็นต้น ดังนั้นธุรกิจไทยจึงหนีไม่พ้นที่จะต้องมีการพัฒนามากขึ้นอยู่ดีเพื่อให้ธุรกิจของคนไทยยังสามารถแข่งขันได้ต่อไป

สินค้า 5 อันดับแรกของอุตสาหกรรมการผลิตมีสัดส่วนกว่าครึ่งหนึ่งของภาคการผลิตทั้งหมด นำโดยผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม เคมีภัณฑ์(เม็ดพลาสติก) ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก กลุ่มฮาร์ดดิस्क และยานยนต์และชิ้นส่วน ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 52% ของมูลค่าจากภาคการผลิตทั้งหมดในปี 2011 และมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นมาโดยตลอดในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก ฮาร์ดดิस्क และยานยนต์และชิ้นส่วนที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นค่อนข้างมาก โดยยางและพลาสติกมีสัดส่วนในภาคการผลิตเพิ่มขึ้นจาก 5% ในปี 2000 เป็น 8% ในปี 2011 กลุ่มฮาร์ดดิस्कเพิ่มขึ้นจาก 3% เป็น 7% และยานยนต์และชิ้นส่วนเพิ่มขึ้นจาก 4% เป็น 7% สวนทางกับภาคการผลิตเดิมอย่างสิ่งทอและเสื้อผ้าที่มีสัดส่วนลดลงจาก 8% และ 6% เหลือราว 4% และ 3% ตามลำดับ สะท้อนให้เห็นถึงทิศทางการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนจากอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานจำนวนมากไปสู่กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่ต้องใช้เทคโนโลยีระดับกลางและสูง อย่างไรก็ตาม ยังต้องมีการพึ่งพาการนำเข้า ชิ้นส่วน องค์ประกอบ ทุนและเทคโนโลยีจากต่างประเทศในสัดส่วนที่สูงเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าการผลิตในกลุ่มอุตสาหกรรมนี้ก็ยังอาศัยความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบจากขั้นตอนการใช้แรงงานไร้ฝีมือค่าแรงต่ำและทุนเป็นหลัก **และพาวลิตส่วนใหญ่ของสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญในภาคการผลิตเป็นการผลิตเพื่อส่งออก** เช่น เม็ดพลาสติกมีสัดส่วนการส่งออกราว 60% ของยอดการผลิต และรถยนต์มีสัดส่วนการส่งออกราวครึ่งหนึ่งของยอดการผลิต เป็นต้น

การผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรน่าจะเป็นภาคการผลิตที่ไทยมีข้อได้เปรียบอย่างแท้จริง เพราะค่อนข้างมีความครบวงจรตั้งแต่วัตถุดิบจนถึงการแปรรูป และมีความสามารถในการแข่งขันสำหรับการเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญของไทย อีกทั้งอัตราส่วนมูลค่าเพิ่มต่อ import content ยังค่อนข้างสูงกว่า โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับภาคการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่แม้จะมีผลผลิตมูลค่าสูงในไทยแต่จำเป็นต้องอาศัยวัตถุดิบนำเข้าจากต่างประเทศเป็นหลักอยู่ดีความสามารถของธุรกิจไทยในอุตสาหกรรมผลิตและแปรรูปอาหารยังสังเกตได้ชัดเจนจากการที่บริษัทของไทยก้าวออกไปลงทุนในต่างประเทศมากขึ้นอีกด้วย

แต่สถานะปัจจุบันของสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญอย่างยานยนต์และชิ้นส่วน และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์นั้นยังคงเป็นรูปแบบของการรับจ้างผลิต เนื่องจากพึ่งพาการลงทุนจากต่างประเทศค่อนข้างมาก โดยทั้งสองอุตสาหกรรมการผลิตสำคัญคือยานยนต์และชิ้นส่วน และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์เติบโตขึ้นมาจากเงินลงทุนจากต่างชาติและผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่ในอุตสาหกรรมก็เป็นคนต่างชาติ แต่ก็ถือว่าเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อประเทศไทยค่อนข้างสูง เพราะเป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศโดยตรง เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนที่พัฒนามาสู่ระดับที่มีการใช้วัตถุดิบและชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศ โดยปัจจุบันรถกระบะ 1 คันที่ผลิตในไทยมีสัดส่วนวัตถุดิบในประเทศราว 80-90% อีกทั้งมีการใช้ฝีมือแรงงานในสัดส่วนที่สูง และยังเป็นการพัฒนาให้แรงงานมีทักษะสูงขึ้นต่อเนื่องจนทำให้ประเทศไทยมีชื่อเสียงที่ได้รับการยอมรับในคุณภาพของการผลิตรถยนต์ และเป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสูงต่อไปในอนาคต

อัตราการครอบครองรถยนต์ที่ยังค่อนข้างต่ำ ประกอบกับการเติบโตของเศรษฐกิจโลกตะวันออก จะยังเป็นปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนของไทยต่อไป อัตราการเป็นเจ้าของรถยนต์ที่อยู่ระดับราว 60 คันต่อประชากร 1,000 คนแสดงให้เห็นถึงศักยภาพการขยายตัวของอุปสงค์ในประเทศต่อไปในอนาคต เช่นเดียวกับการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกตะวันออกซึ่งเป็นตลาดส่งออกหลักของอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนของไทย อีกทั้งการเข้าสู่ AEC ที่ไทยจะสามารถใช้ประโยชน์ได้เต็มที่จากการเปิดเสรีการค้าและการเป็นฐานการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ที่แข็งแกร่ง จะส่งผลให้อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนของไทยเติบโตต่อไปในอนาคตอย่างต่อเนื่อง ซึ่งยืนยันได้อย่างดีด้วยความสามารถดึงดูดเม็ดเงินลงทุนจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมยานยนต์ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะเงินลงทุนจากญี่ปุ่นซึ่งเป็นเจ้าตลาดอยู่แล้ว โดยมูลค่าการลงทุนจากญี่ปุ่นที่อนุมัติโดย BOI ในอุตสาหกรรมยานยนต์ในปี 2012 มีมูลค่าถึงประมาณ 1.7 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นถึง 150% จากปีก่อนหน้า นอกจากนี้ ยังมีผู้ผลิตรถยนต์สัญชาติจีนอย่างน้อย 2 รายแสดงความสนใจที่จะลงทุนผลิตรถยนต์ในประเทศไทยอีกด้วย

ในขณะที่การผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ไทยน่าจะชะลอตัวลงต่อเนื่องจากอุปสงค์ในตลาดโลก และจำนวนผู้ผลิตรายไทยที่กระจายความเสี่ยงไปยังฐานการผลิตอื่น ยกตัวอย่างเช่น ในปี 2013 ความต้องการฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์มีแนวโน้มลดลงหรือไม่เติบโตเป็นครั้งแรกในรอบ 10 ปี โดยมีสาเหตุมาจากทั้งผลต่อเนื่องของวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่ทำให้คำสั่งซื้อฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ลดลง ฐานผลิตที่สำคัญของไทยถูกน้ำท่วมหนัก ทำให้ลูกค้าหันไปซื้อสินค้าจากฐานผลิตอื่นแทน จนถึงขณะนี้คำสั่งซื้อของผู้ผลิตบางรายยังไม่กลับมาสู่ภาวะปกติ และการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่ค่อนข้างรวดเร็ว โดยสินค้าบางอย่างไม่ได้ใช้ฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ เช่น โทรศัพท์มือถือ หรือแท็บเล็ต ที่ตลาดกำลังเติบโต มีหน่วยเก็บความจำเป็นเอสดี การ์ด ส่วนกลุ่มที่ใช้ฮาร์ดดิสก์จะเป็นโน้ตบุ๊ก คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะที่ใช้ฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์จำนวนมาก แต่ตลาดกลุ่มนี้ไม่โตแบบที่ผ่านมาส่งผลกระทบต่อเนื่อง ทำให้ไม่มีการขยายตัวของตลาดฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ในปี 2013 เปรียบเทียบกับในอดีตจะมีการเติบโตสูงตั้งแต่ 10-15% ต่อปี นอกจากนี้ บางบริษัทได้รับนโยบายจากบริษัทแม่ให้กระจายความเสี่ยงไปยังฐานการผลิตในประเทศอื่น เช่น มาเลเซีย อินโดนีเซีย จีน และลดกำลังผลิตในไทยลงจาก 100% เหลือ 60-70% เป็นต้น

ความสามารถในการปรับตัวสู่เทคโนโลยีใหม่ๆ ศักยภาพด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) และการเพิ่มทักษะและผลิตภาพแรงงาน จะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ไทยยังคงเป็นฐานการผลิตสินค้าเหล่านี้ต่อไป ทั้งนี้อุตสาหกรรมยานยนต์และอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีที่ค่อนข้างชัดเจน โดยรถยนต์กำลังมุ่งไปสู่การใช้พลังงานทางเลือกและการเพิ่มเติมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้น ซึ่งธุรกิจไทยจำเป็นต้องรักษาสถานะในห่วงโซ่การผลิตด้วยการพัฒนาความสามารถให้สอดคล้องกับทิศทางดังกล่าว และการอนุมัติโครงการจัดตั้งศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนายานยนต์และชิ้นส่วนของกระทรวงอุตสาหกรรม โดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ (กยอ.) มูลค่ากว่า 8 พันล้านบาท นับเป็นอีกจุดเริ่มต้นที่ดี ในขณะที่อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์นั้น เป็นที่เห็นพ้องตรงกันว่าประเทศไทยควรมุ่งไปสู่อุตสาหกรรมต้นน้ำ และ/หรือ ปลายน้ำเพิ่มขึ้น เพื่อเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ และริเริ่มการสร้างแบรนด์สินค้าของตัวเองมากขึ้น

การเพิ่มผลิตภาพการผลิตด้วยนวัตกรรมยังมีข้อจำกัด อีกทั้งผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นค่อนข้างช้าเมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่ง อุตสาหกรรมหลักสองอุตสาหกรรมของไทยนี้อาศัยความได้เปรียบในเรื่องของแรงงานและทุนจากต่างชาติเป็นหลัก แต่การพัฒนาทุนนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่ายังมีค่อนข้างน้อย ซึ่งส่วนหนึ่งน่าจะเป็นข้อจำกัดทางด้านความสามารถในการพัฒนาทุนนวัตกรรมของไทย เพราะสังเกตได้ว่าดัชนีความสามารถในการแข่งขันทางด้าน innovation ของไทยนั้นถูกจัดอยู่ในอันดับ 68 ซึ่งต่ำกว่าคู่แข่งใกล้เคียงอย่างสิงคโปร์ มาเลเซีย และอินโดนีเซียที่อยู่อันดับ 8, 25, และ 39 ตามลำดับ ยิ่งไปกว่านั้นผลิตภาพของแรงงานไทยนับว่าเพิ่มขึ้นค่อนข้างน้อยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา โดยเพิ่ม

จาก 12,000 ดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2000 เป็น 15,300 ดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2010 หรือเฉลี่ยเพิ่มขึ้นราว 2.5% ต่อปี ในขณะที่ของประเทศไทยเพิ่มขึ้นจาก 26,700 เป็น 35,000 ดอลลาร์สหรัฐ ในช่วงเวลาเดียวกัน ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นราว 3.0% ต่อปีซึ่งมากกว่าอัตราการเติบโตของไทยทั้งๆ ที่ฐานสูงกว่า ดังนั้น การส่งเสริมและสนับสนุนด้านการวิจัยและพัฒนา การปฏิรูปการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงถือเป็นแนวที่ประเทศไทยควรเร่งดำเนินการ

นอกจากนี้ อีกปัจจัยที่จำเป็นต่อความสามารถในการเติบโตของไทย อาจจะคล้ายๆ กับอินโดนีเซียคือ ความจำเป็นของการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน แต่อาจจะต่างกันในเรื่องของลำดับขั้นในการเติบโต เพราะในขณะที่อินโดนีเซียกำลังเติบโตจากทรัพยากรธรรมชาติที่ยังไม่ได้ถูกนำมาใช้อีกทั้งประชากรของอินโดนีเซียที่กำลังเริ่มเข้าสู่ middle income class มากขึ้น ประเทศไทยน่าจะกำลังอยู่ที่จุดที่ต้องเปลี่ยนไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มมากขึ้นมากกว่า ซึ่งโครงสร้างพื้นฐานของไทยในปัจจุบันดูเหมือนจะยังเป็นข้อจำกัดที่เป็นคอขวดสำหรับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเอกชนไทย โดยช่วง 5 ปีที่ผ่านมามูลค่าการลงทุนของภาครัฐเฉลี่ยคิดเป็นเพียง 6% ต่อ GDP ลดลงจากช่วงก่อนวิกฤติต้มยำกุ้งที่สัดส่วนดังกล่าวเฉลี่ยอยู่ที่ 10% ต่อ GDP อย่างไรก็ตาม โครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานมูลค่ากว่า 2 ล้านล้านของภาครัฐ โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับการพัฒนาการขนส่งทางรางนั้นน่าจะเป็นอีกหนึ่งการปลดล็อกที่จะช่วยให้เศรษฐกิจไทยเติบโตและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจไทยต่อไป

ผนวกกับจุดเด่นด้านที่ตั้งของประเทศและศักยภาพในการเติบโตของ CLMV จะช่วยให้ไทยได้ประโยชน์จากการเข้าสู่ AEC อย่างมาก การตั้งอยู่จุดกึ่งกลางของประเทศที่มีแผ่นดินติดต่อกันในภูมิภาคอาเซียน ทำให้การพัฒนาเครือข่ายถนนทุกเส้นย่อยในโครงการ Great Mekong Subregion (GMS) economic corridor ตัดผ่านประเทศไทย ซึ่งหมายถึงกิจกรรมการค้าการขนส่งที่จะเพิ่มขึ้นในประเทศ และการค้าข้ามพรมแดนที่จะต้องขยายตัวได้งายขึ้นจากการค้าชายแดนที่ปัจจุบันมีอัตราการเติบโตสูงอยู่แล้ว (ช่วงสามปีที่ผ่านมาอัตราการเติบโตเฉลี่ยราว 12% ต่อปี) โดยเฉพาะการค้าชายแดนระหว่างไทยกับพม่าซึ่งมีพรมแดนติดกับไทยกว่า 2,400 กิโลเมตร และมีศักยภาพในการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงสอดคล้องกับนโยบายเปิดประเทศมากขึ้นของพม่า

รวมถึงยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศแบบมีทิศทางและเป้าหมายมากขึ้นของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment: BOI) จะส่งผลให้เกิดการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ โดย BOI จะมุ่งเน้นส่งเสริมกิจการที่เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว การก่อให้เกิดคลัสเตอร์อุตสาหกรรมใหม่ๆ ในภูมิภาคและมีการรวมตัวใหม่ของการลงทุน รวมไปถึงการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ ส่งผลให้กิจการที่มีความซับซ้อนมากและใช้เทคโนโลยีสูง จะมีแนวโน้มได้รับสิทธิประโยชน์มากกว่า ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์ใหม่จะเสมือนการสร้างข้อได้เปรียบให้กับธุรกิจที่เน้นการวิจัยและพัฒนาที่จะกลายเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่ม รวมไปถึงการใช้เทคโนโลยีที่ซับซ้อนเป็นหลัก ซึ่งจะกลายเป็นกลไกผลักดันให้ธุรกิจอื่นๆ พัฒนาไปในทิศทางเดียวกันเพื่อให้มีความสามารถในการแข่งขันในอนาคตต่อไป

Key takeaways:

- ศักยภาพในการเป็นครัวของโลก (Kitchen of the world) และการรักษาความน่าดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมหลักของไทยอย่างยานยนต์และชิ้นส่วน และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เป็นปัจจัยสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยในอนาคต
- แต่การก้าวข้ามไปสู่ระดับการพัฒนาของประเทศที่สูงขึ้นจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและปัจจัยสนับสนุนต่างๆ ให้เอื้ออำนวยมากขึ้น ซึ่งรวมถึงแต่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทักษะแรงงาน ศักยภาพในการวิจัยและพัฒนา รวมถึงความสามารถในการปรับตัวไปสู่เทคโนโลยีใหม่ๆ
- ประเทศไทยควรจะหาทางใช้จุดเด่นทั้งทางด้านตำแหน่งที่ตั้งของประเทศที่เป็นจุดกึ่งกลางของประเทศที่มีแผ่นดินติดต่อกันในภูมิภาคอาเซียน และแก่นความสามารถด้านธุรกิจบริการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการเชิงสุขภาพในการรักษาและเพิ่มพูนความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่อไป

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับไทย

เนื้อที่	153,120 ตารางกิโลเมตร			
ประชากร	67 ล้านคน			
อัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปี	0.5%			
อัตราการรู้หนังสือ	92.6%			
สัดส่วนประชากรเมือง	34%			
จำนวนแรงงาน	39.8 ล้านคน			
อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ	2012: 6.4%	2013: 5.1%		
รายได้ประชาชาติ (GDP PPP ⁽¹⁾)	2012: 646 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ	2013: 694 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ		
รายได้ประชากรต่อหัว	2012: 10,023 ดอลลาร์สหรัฐ	2013: 10,701 ดอลลาร์สหรัฐ		
สัดส่วนของภาคเศรษฐกิจจริงต่อ GDP	เกษตร: 12%	อุตสาหกรรม: 44%	บริการ: 44%	
อัตราเงินเฟ้อ	2012: 3%	2013: 2.7%		
อัตราแลกเปลี่ยน	1 ดอลลาร์สหรัฐ = 29.18 บาท (ณ วันที่ 26 เมษายน 2013)			
มูลค่าการค้าระหว่างประเทศในปี 2012	นำเข้า: 248 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ	ส่งออก: 230 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ		
ประเทศคู่ค้า 3 อันดับแรก	1) ญี่ปุ่น	20%	1) จีน	12%
	2) จีน	15%	2) ญี่ปุ่น	10%
	3) สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	6%	3) สหรัฐอเมริกา	10%
มูลค่าการค้ากับอาเซียนในปี 2012	นำเข้าจากอาเซียน: 1260 พันล้านบาท	ส่งออกไปอาเซียน: 1752 พันล้านบาท		
สินค้า 3 อันดับแรก	1) น้ำมันดิบ	10%	1) น้ำมันสำเร็จรูป	17%
	2) ก๊าซธรรมชาติ	9%	2) ยานยนต์และชิ้นส่วน	16%
	3) เคมีภัณฑ์	7%	3) สินค้าเกษตร	9%
การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI)	150,517 ล้านดอลลาร์สหรัฐ			
สัดส่วนการลงทุน 3 อันดับแรก (2011)	รายประเทศ		รายภาคธุรกิจ	
	1) ญี่ปุ่น	31%	1) ยานยนต์และชิ้นส่วน	17%
	2) สิงคโปร์	16%	2) อิเล็กทรอนิกส์	10%
	3) สหรัฐฯ	9%	3) เคมีภัณฑ์	6%

⁽¹⁾ PPP (Purchasing Power Parity) เป็นวิธีการคำนวณ GDP ตามหลักความเท่าเทียมกันของอำนาจซื้อ
ที่มา: IMF, ADB, Central Intelligence Agency, UNCTAD, World Bank และ CEIC

SCB EIC | Economic Intelligence Center

EIC | Economic Intelligence Center หรือ ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจเป็นหน่วยงานหนึ่งของ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นแหล่งความรู้ทางเศรษฐกิจ และธุรกิจที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้บริหาร โดยนำเสนองานวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับเศรษฐกิจระดับมหภาค และผลกระทบในภาคอุตสาหกรรมด้วยการเก็บข้อมูลในพื้นที่จริง รวมทั้งแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ประกอบการ เพื่อประเมินสถานการณ์ และผลกระทบที่มีต่อธุรกิจ ด้วยการมองไปข้างหน้าว่าปัจจัยเสี่ยงคืออะไร และผลที่จะตามมาคืออะไร

ทั้งนี้ เพื่อให้ทั้งบริษัทในกลุ่มธนาคาร พนักงาน และลูกค้า ได้มีข้อมูลที่เพียงพอที่จะนำไปวางแผนกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจได้อย่างถูกต้อง และทันต่อเหตุการณ์

EIC Online : <http://www.scbeic.com>

E-mail : eic@scb.co.th

